

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7536/2557

พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐม โจทก์ นายตฤณเดช เดชะธนาธิวัฒน์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 360, ป.ที่ดิน มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

## ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่ดินของจำเลยและที่ดินของผู้เสียหายกับที่ดินแปลงอื่นแบ่งแยกมาจากที่ดินแปลงใหญ่ โดยตกลงให้มีการกันที่ดินทุกแปลงเป็นทางเดินเพื่อออกสู่ซอยราชดำเนิน 3 เพื่อประโยชน์ของเจ้าของที่ดินในกลุ่มนี้และผู้รับโอนเท่านั้น ไม่ปรากฏว่ามีการจดทะเบียนแบ่งแยกยกให้เป็นทางสาธารณะ แม้บุคคลทั่วไปจะใช้สัญจรไปมาได้ ทางที่กันไว้ก็ไม่ใช่ทางสาธารณะ เมื่อจำเลยสร้างรั้วคอนกรีตและทอระบายน้ำบนทางเดินดังกล่าวในที่ดินของจำเลยซึ่งไม่ใช่ทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ จำเลยย่อมไม่มีความผิดตาม ป.อ. มาตรา 360 และ ป.ที่ดิน มาตรา 9 (1), 108 ทวิ วรรคสอง

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 360 ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2497 มาตรา 9, 108 ทวิ กับให้จำเลยรื้อถอนรั้วคอนกรีตและทอระบายน้ำออกจากถนนสาธารณะดังกล่าว จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 360 ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2497 มาตรา 9 (1), 108 ทวิ วรรคสอง เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานทำให้เสียหายหรือเสื่อมค่าซึ่งทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 360 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน และปรับ 3,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ให้จำเลยรื้อถอนรั้วคอนกรีตและทอระบายน้ำออกจากถนนสาธารณะดังกล่าว จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติโดยคู่ความไม่ฎีกาโต้แย้งว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ 41936 ตำบลพระปฐมเจดีย์ (สระน้ำจัน) อำเภอเมืองนครปฐม (พระปฐมเจดีย์) จังหวัดนครปฐม ของนางวาสนา ผู้เสียหาย และที่ดินโฉนดเลขที่ 53774 ตำบลพระปฐมเจดีย์ (สระน้ำจัน) อำเภอเมืองนครปฐม (พระปฐมเจดีย์) จังหวัดนครปฐม (นครชัยศรี) ของจำเลย กับที่ดินอีกหลายแปลงเดิมเป็นที่ดินแปลงใหญ่แปลงเดียวกัน ขณะแบ่งแยกได้ตกลงเว้นทางเดินเข้าออกภายในที่ดินทุกแปลงเพื่อออกสู่ซอยราชดำเนิน 3 ตามวันเวลาเกิดเหตุจำเลยสร้างรั้วคอนกรีตและทอระบายน้ำในเขตที่ดินโฉนดเลขที่ 53774 ของจำเลย มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ที่ดินของจำเลยและที่ดินของผู้เสียหายกับที่ดินแปลงอื่น แบ่งแยกมาจากที่ดินแปลงใหญ่ โดยตกลงให้มีการกันที่ดินทุกแปลงเพื่อออกสู่ซอยราชดำเนิน 3 แต่ที่ดินที่กันไว้ดังกล่าวก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของเจ้าของที่ดินในกลุ่มนี้และผู้รับโอนเท่านั้น แต่ไม่ปรากฏว่ามีการจดทะเบียน

แบ่งแยกยกให้เป็นทางสาธารณะ แม้บุคคลทั่วไปจะใช้สัญจรไปมาได้ ทางที่กันไว้จึงไม่ใช่ทางสาธารณะ เมื่อจำเลยสร้างรั้วคอนกรีตและท่ระบายน้ำในที่ดินของจำเลยซึ่งไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ จำเลยย่อมไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 360 และประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2497 มาตรา 9 (1), 108 ทวิ วรรคสอง ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น พิพากษากลับให้ยกฟ้อง

## องค์คณะ

---

นิยุต สุภัทรพาหิรผล · วิรุพห์ แสงเทียน · ธีระพงศ์ จิระภาค

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7536/2557>